

České vydání

Právní předpisy

Svazek 49

5. srpna 2006

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
	Nařízení Komise (ES) č. 1190/2006 ze dne 4. srpna 2006 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny	1
	★ Nařízení Komise (ES) č. 1191/2006 ze dne 4. srpna 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 1458/2003 o otevření a správě celní kvóty v odvětví vepřového masa	3
	★ Nařízení Komise (ES) č. 1192/2006 ze dne 4. srpna 2006, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o seznamy schválených zařízení v členských státech ⁽¹⁾	10
	★ Nařízení Komise (ES) č. 1193/2006 ze dne 4. srpna 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 1990/2004, kterým se v důsledku přistoupení Maďarska k Evropské unii stanoví přechodná opatření v odvětví vína	12
	Nařízení Komise (ES) č. 1194/2006 ze dne 4. srpna 2006, kterým se zavádí nouzová destilace podle článku 30 nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 pro některá stolní vína v Portugalsku	13
	II Akty, jejichž zveřejnění není povinné	
	Rada	
	2006/543/ES:	
	★ Rozhodnutí Rady ze dne 8. listopadu 2005 o podpisu a prozatímním provádění Dohody mezi Evropským společenstvím a Libanonskou republikou o některých aspektech leteckých služeb	15
	Dohoda mezi Evropským společenstvím a Libanonskou republikou o některých aspektech leteckých služeb	17
	⁽¹⁾ Text s významem pro EHP	

(Pokračování na následující straně)

2006/544/ES:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 18. července 2006 o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států** 26

2006/545/ES:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 18. července 2006 o rovnocennosti úředních zkoušek odrůd prováděných v Chorvatsku ⁽¹⁾**..... 28

Konference zástupců vlád členských států

2006/546/ES, Euratom:

- ★ **Rozhodnutí zástupců vlád členských států ze dne 6. července 2006 o jmenování soudce Soudního dvora Evropských společenství** 30

Komise

2006/547/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 1. srpna 2006 o zahájení šetření podle čl. 4 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2408/92 o přístupu leteckých dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství (oznámeno pod číslem K(2006) 3516)** 31

2006/548/ES, Euratom:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 2. srpna 2006, kterým se mění rozhodnutí 2001/844/ES, ESUO, Euratom** 38

Evropská centrální banka

2006/549/ES:

- ★ **Obecné zásady Evropské centrální banky ze dne 24. července 2006 o výměně bankovek po neodvolatelném stanovení směnných kurzů v souvislosti se zavedením eura (ECB/2006/10)** 44

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1190/2006**ze dne 4. srpna 2006****o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 3223/94 ze dne 21. prosince 1994 o prováděcích pravidlech k dovoznímu režimu pro ovoce a zeleninu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 3223/94 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 3223/94 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 5. srpna 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. srpna 2006.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, 24.12.1994, s. 66. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 386/2005 (Úř. věst. L 62, 9.3.2005, s. 3).

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 4. srpna 2006 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	052	44,8
	999	44,8
0707 00 05	052	65,5
	999	65,5
0709 90 70	052	48,9
	999	48,9
0805 50 10	388	70,6
	524	50,3
	528	56,3
	999	59,1
0806 10 10	052	109,1
	204	174,2
	220	190,2
	508	31,3
	999	126,2
0808 10 80	388	87,1
	400	104,7
	508	86,3
	512	89,0
	524	66,4
	528	124,2
	720	81,3
	804	98,1
0808 20 50	999	92,1
	052	125,6
	388	98,3
	512	83,4
	528	73,7
	720	31,1
	804	186,4
	999	99,8
0809 20 95	052	246,5
	400	293,8
	404	365,2
	999	301,8
0809 30 10, 0809 30 90	052	133,4
	999	133,4
0809 40 05	068	110,8
	093	50,3
	098	56,5
	624	124,4
	999	85,5

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 750/2005 (Úř. věst. L 126, 19.5.2005, s. 12). Kód „999“ znamená „jiná země původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1191/2006**ze dne 4. srpna 2006,****kterým se mění nařízení (ES) č. 1458/2003 o otevření a správě celní kvóty v odvětví vepřového masa**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2759/75 ze dne 29. října 1975 o společné organizaci trhu s vepřovým masem⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 2 a na čl. 11 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 1458/2003⁽²⁾ stanoví otevření a správu celní kvóty v odvětví vepřového masa.
- (2) Dohoda ve formě výměny dopisů mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými podle čl. XXIV odst. 6 a článku XXVIII Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) 1994⁽³⁾, schválená rozhodnutím Rady 2006/333/ES⁽⁴⁾, stanoví zvýšení roční dovozní celní kvóty pro vepřové maso *erga omnes* o 1 430 tun vepřového masa.
- (3) Odkaz, který je třeba uvést v žádosti o dovozní licenci, by se měl uvést ve všech jazycích Společenství.
- (4) S ohledem na možné přistoupení Bulharska a Rumunska k Evropské unii od 1. ledna 2007 je vhodné stanovit jiné období pro podání žádostí o licence na první čtvrtletí roku 2007.
- (5) Nařízení (ES) č. 1458/2003 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

- (6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro vepřové maso,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1458/2003 se mění takto:

1. V článku 4 se písm. d) a e) nahrazují tímto:

„d) v kolonce 20 žádosti o licenci a v licenci musí být uvedena jedna z poznámek uvedených v příloze Ia;

e) v kolonce 24 licence musí být uvedena jedna z poznámek uvedených v příloze Ib.“

2. V ustanovení čl. 5 odst. 1 se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Na období od 1. ledna do 31. března 2007 se však žádosti o licence podávají během prvních 15 dní měsíce ledna 2007.“

3. Přílohy I až IV se nahrazují zněním přílohy tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. července 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. srpna 2006.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1913/2005 (Úř. věst. L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ Úř. věst. L 208, 19.8.2003, s. 3. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 341/2005 (Úř. věst. L 53, 26.2.2005, s. 28).

⁽³⁾ Úř. věst. L 124, 11.5.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 124, 11.5.2006, s. 13.

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

Pořadové číslo:	Skupina číslo	Kód KN	Popis produktu	Clo (EUR/t)	Množstvív tunách vyjádřených jako hmotnost produktu od 1. července 2006
09.4038	G2	ex 0203 19 55 ex 0203 29 55	Pečeně a šunky, vykostěné, čerstvé, chlazené nebo zmrazené	250	35 265
09.4039	G3	ex 0203 19 55 ex 0203 29 55	Panenská svíčková, chlazená nebo zmrazená	300	5 000
09.4071	G4	1601 00 91 1601 00 99	Uzenky a salámy, suché nebo pomazánkové, tepelně neupravené Ostatní	747 502	} 3 002
09.4072	G5	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 1602 49 13 1602 49 15 1602 49 19 1602 49 30 1602 49 50	Ostatní upravené nebo konzervované maso, droby nebo krev	784 646 784 646 646 428 375 271	} 6 161
09.4073	G6	0203 11 10 0203 21 10	Jatečně upravená těla nebo půlky, čerstvá, chlazená nebo zmrazená	268	15 067
09.4074	G7	0203 12 11 0203 12 19 0203 19 11 0203 19 13 0203 19 15 ex 0203 19 55 0203 19 59 0203 22 11 0203 22 19 0203 29 11 0203 29 13 0203 29 15 ex 0203 29 55 0203 29 59	Dělené maso z domácích prasat, čerstvé, chlazené nebo zmrazené, též s kostí, kromě panenské svíčkové	389 300 300 434 233 434 434 389 300 300 434 233 434 434	} 5 535

PŘÍLOHA IA

Poznámky uvedené v čl. 4 písm. d)

- Reglamento (CE) n° 1458/2003
 - Nařízení (ES) č. 1458/2003
 - Forordning (EF) nr. 1458/2003
 - Verordnung (EG) Nr. 1458/2003
 - Määrus (EÜ) nr 1458/2003
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1458/2003
 - Regulation (EC) No 1458/2003
 - Règlement (CE) n° 1458/2003
 - Regolamento (CE) n. 1458/2003
 - Regula (EK) Nr. 1458/2003
 - Reglamentas (EB) Nr. 1458/2003
 - 1458/2003/EK rendelet
 - Regolament (KE) Nru 1458/2003
 - Verordening (EG) nr. 1458/2003
 - Rozporządzenie (WE) nr 1458/2003
 - Regulamento (CE) n.º 1458/2003
 - Nariadenie (ES) č. 1458/2003
 - Uredba (ES) št. 1458/2003
 - Asetus (EY) N:o 1458/2003
 - Förordning (EG) nr 1458/2003
-

PŘÍLOHA IB

Poznámky uvedené v čl. 4 písm. e)

- Derecho de aduana fijado en ... en aplicación del Reglamento (CE) n° 1458/2003
 - clo ve výši ... podle Nařízení (ES) č. 1458/2003
 - toldsats fastsat til ... i henhold til Forordning (EF) nr. 1458/2003
 - Zollsatz, festgesetzt auf ... in Anwendung der Verordnung (EG) Nr. 1458/2003
 - Tollimaks ... vastavalt määrusele (EÜ) nr 1458/2003
 - δασμός καθοριζόμενος σε ... κατ'εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1458/2003
 - Duty of ... pursuant to Regulation (EC) No 1458/2003
 - droit de douane fixé à ... en application du Règlement (CE) n° 1458/2003
 - Dazio doganale fissato in ... in applicazione del Regolamento (CE) n. 1458/2003
 - Nodoklis ... pamatojoties uz Regula (EK) Nr. 1458/2003
 - ... muitas pagal Reglamentas (EB) Nr. 1458/2003
 - ... összegű vám a következő jogszabály értelmében 1458/2003/EK rendelet
 - Obbligu ta' ... konformi ma' Regolament (KE) Nru 1458/2003
 - douanerecht ... op grond van Verordening (EG) nr. 1458/2003
 - Stawka celna ... zgodnie z Rozporządzenie (WE) nr 1458/2003
 - direito aduaneiro fixado em ... nos termos do Regulamento (CE) n.º 1458/2003
 - clo ... podľa Nariadenie (ES) č. 1458/2003
 - Carina ... v skladu z Uredba (ES) št. 1458/2003
 - tulliksi vahvistettu ... seuraavan mukaisesti Asetus (EY) N:o 1458/2003
 - tullavgift fastställd i ... med tillämpning samt något av följande Förordning (EG) nr 1458/2003
-

PŘÍLOHA II

Použití nařízení (ES) č. 1458/2003

Komise Evropských společenství – GŘ pro zemědělství a rozvoj venkova

Oddělení D.2 – Provádění obchodních opatření

Odvětví vepřového masa

Žádost o dovozní licence se sníženou celní sazbou	Datum:	Období:
GATT		

Členský stát:

Odesílatel:

Odpovědná kontaktní osoba:

Tel.:

Fax.

Adresát: AGRI.D.2

Fax: (32-2) 292 17 39

e-mail: AGRI-IMP-PORK@ec.europa.eu

Pořadové číslo:	Skupina číslo	Požadované množství (v kg vyjádřených jako hmotnost produktu)
09.4038	G2	
09.4039	G3	
09.4071	G4	
09.4072	G5	
09.4073	G6	
09.4074	G7	

PŘÍLOHA III

Použití nařízení (ES) č. 1458/2003

Komise Evropských společenství – GŘ pro zemědělství a rozvoj venkova

Oddělení D.2 – Provádění obchodních opatření

Odvětví vepřového masa

Žádost o dovozní licence se sníženou celní sazbou GATT	Datum:	Období:
---	--------	---------

Členský stát:

Pořadové číslo:	Skupina číslo	Kód KN	Žadatel (jméno a adresa)	Množství (v kg vyjádřených jako hmotnost produktu)	Země původu
09.4038	G2				
			Celkem		
09.4039	G3				
			Celkem		
09.4071	G4				
			Celkem		
09.4072	G5				
			Celkem		
09.4073	G6				
			Celkem		
09.4074	G7				
			Celkem		

PŘÍLOHA IV

Použití nařízení (ES) č. 1458/2003

Komise Evropských společenství – GŘ pro zemědělství a rozvoj venkova

Oddělení D.2 – Provádění obchodních opatření

Odvětví vepřového masa

OZNÁMENÍ O SKUTEČNÝCH DOVOZECH

Členský stát:.....

Použití čl. 5 odst. 11 nařízení (ES) č. 1458/2003

Množství skutečně dovezených produktů (v kg vyjádřených jako hmotnost produktu):

Adresát: AGRI.D.2

Fax: (32-2) 292 17 39

e-mail: AGRI-IMP-PORK@ec.europa.eu

Pořadové číslo:	Skupina číslo	Množství skutečně propuštěné do volného oběhu	Země původu“
09.4038	G2		
09.4039	G3		
09.4071	G4		
09.4072	G5		
09.4073	G6		
09.4074	G7		

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1192/2006**ze dne 4. srpna 2006,****kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o seznamy schválených zařízení v členských státech****(Text s významem pro EHP)**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 1774/2002 stanoví zvláštní požadavky na vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu.
- (2) Aby se zabránilo jakémukoli riziku rozšíření patogenů a/nebo reziduí, nařízení (ES) č. 1774/2002 stanoví, že vedlejší produkty živočišného původu by měly být zpracovávány, skladovány a drženy odděleně ve schválených a kontrolovaných zařízeních určených dotčeným členským státem, nebo vhodným způsobem zneškodněny. Kapitoly III a IV nařízení stanoví požadavky týkající se schvalování takových zařízení.
- (3) Ustanovení čl. 26 odst. 4 nařízení (ES) č. 1774/2002 stanoví, že členské státy vypracují seznam zařízení schválených v souladu s uvedeným nařízením.

(4) Proto je nezbytné stanovit prováděcí pravidla týkající se seznamů schválených zařízení, včetně uvedení informací obsažených v těchto seznamech na vnitrostátních internetových stránkách, které jsou přístupné Komisi i veřejnosti. Je rovněž nutné vytvořit internetovou stránku týkající se uvedených seznamů, která bude spravována Komisí.

(5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha tohoto nařízení stanoví prováděcí pravidla týkající se seznamů schválených zařízení uvedených v čl. 26 odst. 4 nařízení (ES) č. 1774/2002.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. července 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. srpna 2006.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU

člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 208/2006 (Úř. věst. L 36, 8.2.2006, s. 25).

PŘÍLOHA

SEZNAMY SCHVÁLENÝCH ZAŘÍZENÍ UVEDENÉ V ČL. 26 Odst. 4 NAŘÍZENÍ (ES) č. 1774/2002

1. PŘÍSTUP K SEZNAMŮM SCHVÁLENÝCH ZAŘÍZENÍ

S cílem pomoci členským státům při zpřístupňování aktuálních seznamů schválených zařízení uvedených v čl. 26 odst. 4 nařízení (ES) č. 1774/2002 (dále jen „schválená zařízení“) jiným členským státům a veřejnosti Komise provozuje internetovou stránku s odkazy na vnitrostátní internetové stránky jednotlivých členských států v souladu s odst. 2.1 písm. a) této přílohy.

2. FORMÁT VNITROSTÁTNÍ INTERNETOVÝCH STRÁNEK

2.1 Přehled seznamů na vnitrostátních internetových stránkách

- a) Každý členský stát poskytne Komise adresu odkazu na jednu vnitrostátní internetovou stránku, která obsahuje přehled seznamů schválených zařízení na jeho území (dále jen „přehled seznamů“).
- b) Každý přehled seznamů sestává z jedné stránky a sestavuje se v jednom nebo více úředních jazycích Společenství.

2.2 Pracovní schéma vnitrostátních internetových stránek

- a) Internetovou stránku uvedenou v bodě 2.1 písm. a) této přílohy spravují příslušné ústřední orgány, popřípadě jeden z dalších orgánů uvedených v čl. 2 odst. 1 bodu i) nařízení (ES) č. 1774/2002.
- b) Přehled seznamů uvedený v bodě 2.1 písm. a) obsahuje odkazy na jiné stránky umístěné na stejné internetové adrese, které obsahují seznamy schválených zařízení.

Nevede-li však některé seznamy schválených zařízení příslušný orgán uvedený v bodu 2.2 písm. a), obsahuje přehled seznamů odkazy na jiné internetové stránky spravované jiným příslušným orgánem, útvarem nebo subjektem, které tyto seznamy obsahují.

3. STRUKTURA A KÓDY PRO VNITROSTÁTNÍ SEZNAMY SCHVÁLENÝCH ZAŘÍZENÍ

Pro zajištění široké dostupnosti informací o schválených zařízeních a pro lepší srozumitelnost vnitrostátních seznamů se sestaví struktura těchto seznamů, včetně příslušných údajů a kódů.

4. TECHNICKÉ SPECIFIKACE

Úkoly a činnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 se vykonávají v souladu s technickými specifikacemi zveřejněnými Komisí na internetu.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1193/2006**ze dne 4. srpna 2006,****kterým se mění nařízení (ES) č. 1990/2004, kterým se v důsledku přistoupení Maďarska k Evropské unii stanoví přechodná opatření v odvětví vína**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na smlouvu o přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska,

s ohledem na akt o přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska, a zejména na čl. 41 první pododstavec tohoto aktu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V čl. 27 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem⁽¹⁾ se stanoví, že fyzické či právnické osoby nebo seskupení osob, které prováděly vinifikaci, musejí nechat destilovat všechny vedlejší produkty vinifikace.
- (2) Nařízení Komise (ES) č. 1623/2000 ze dne 25. července 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1493/1999 o společné organizaci trhu s vínem, jež se týkají mechanismů trhu⁽²⁾, stanoví prováděcí pravidla pro tuto povinnost destilace a článek 49 uvedeného nařízení stanoví určité možnosti výjimek z této povinnosti.

(3) Maďarsko přijalo nezbytná opatření pro provedení této povinnosti destilace. Kapacity palíren však v současnosti v Maďarsku nepostačují k destilaci všech vedlejších produktů.

(4) Podle nařízení Komise (ES) č. 1990/2004⁽³⁾ je Maďarsko oprávněno osvobodit některé kategorie producentů od povinnosti destilovat vedlejší produkty vinifikace pro hospodářský rok 2004/05. Toto oprávnění bylo prodlouženo na hospodářský rok 2005/06. Vzhledem k výše uvedené situaci by mělo být toto oprávnění opět prodlouženo na hospodářský rok 2006/07.

(5) Nařízení (ES) č. 1990/2004 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro víno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 1 nařízení (ES) č. 1990/2004 se slova „pro hospodářské roky 2004/05 a 2005/06“ nahrazují slovy „pro hospodářské roky 2004/05, 2005/06 a 2006/07“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. srpna 2006.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2165/2005 (Úř. věst. L 345, 28.12.2005, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 194, 31.7.2000, s. 45. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1820/2005 (Úř. věst. L 293, 9.11.2005, s. 8).

⁽³⁾ Úř. věst. L 344, 20.11.2004, s. 8. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1215/2005 (Úř. věst. L 199, 29.7.2005, s. 31).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1194/2006**ze dne 4. srpna 2006,****kterým se zavádí nouzová destilace podle článku 30 nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 pro některá stolní vína v Portugalsku**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

(ES) č. 1623/2000, zejména ustanovení o dodávce alkoholu intervenční agentuře a o vyplacení zálohy.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem⁽¹⁾, a zejména na čl. 33 odst. 1 druhý pododstavec písm. f) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 30 nařízení (ES) č. 1493/1999 umožňuje přijmout opatření pro nouzovou destilaci v případě výjimečného narušení trhu následkem značných přebytků. Toto opatření se může omezovat na určité kategorie vína nebo na určité pěstitelské oblasti a na žádost příslušného členského státu jej lze použít na jakostní vína s. o.

(2) Portugalsko požádalo o zavedení nouzové destilace pro stolní vína vyrobená na svém území.

(3) V Portugalsku byly zjištěny značné přebytky na trhu se stolním vínem, které se odrážejí ve snížení cen a ve znepokojujícím množství zásob na konci hospodářského roku 2005/06. Aby se zabránilo tomuto negativnímu vývoji a zároveň došlo ke zlepšení složité situace na trhu, je zapotřebí snížit zásoby stolního vína na úroveň považovanou za obvyklou pro potřeby trhu.

(4) Vzhledem k tomu, že jsou splněny podmínky uvedené v čl. 30 odst. 5 nařízení (ES) č. 1493/1999, je vhodné stanovit nouzové zavedení destilace pro maximální objem 200 000 hektolitrů stolního vína.

(5) Zavedení nouzové destilace podle tohoto nařízení musí být v souladu s podmínkami stanovenými nařízením Komise (ES) č. 1623/2000 ze dne 25. července 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1493/1999 o společné organizaci trhu s vínem, jež se týkají mechanismů trhu⁽²⁾, pokud jde o opatření týkající se destilace podle článku 30 nařízení (ES) č. 1493/1999. Musí se použít i další ustanovení nařízení

(6) Je třeba stanovit nákupní cenu, kterou uhradí palírna producentovi v takové výši, aby se napravilo narušení trhu a zároveň umožnilo producentům využít daného opatření.

(7) Produktem nouzové destilace smí být pouze surový nebo neutrální alkohol, který se musí povinně dodávat pouze intervenční agentuře, aby se zabránilo narušení trhu s konzumním alkoholem, který pochází především z destilace podle článku 29 nařízení (ES) č. 1493/1999.

(8) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro víno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1623/2000 pro tento druh destilace se zavádí nouzová destilace podle článku 30 nařízení (ES) č. 1493/1999 pro maximální množství 200 000 hektolitrů stolního vína v Portugalsku.

Článek 2

Každý producent může uzavřít smlouvu o dodávce podle článku 65 nařízení (ES) č. 1623/2000 (dále jen „smlouva“) od 16. srpna 2006 do 15. září 2006.

Ke smlouvám se přiloží doklad o poskytnutí jistoty ve výši 5 EUR na hektolitr.

Tyto smlouvy jsou nepřevoditelné.

Článek 3

1. Pokud celkové množství pokryté smlouvami, které se předloží intervenční agentuře, překročí množství stanovené v článku 1, členský stát určí míru krácení, která se použije pro uvedené smlouvy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2165/2005 (Úř. věst. L 345, 28.12.2005, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 194, 31.7.2000, s. 45. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1820/2005 (Úř. věst. L 293, 9.11.2005, s. 8).

2. Členský stát přijme nezbytná správní opatření, aby došlo ke schválení smluv nejpozději do 31. října 2006. Schválení obsahuje údaje o případně použité míře krácení a objem vína povoleného na každou smlouvu a uvádí možnost vypovězení smlouvy producentem v případě použití míry krácení.

Členský stát sdělí Komisi do 15. listopadu 2006 objemy vín uvedené ve schválených smlouvách.

3. Členský stát může omezit počet smluv uzavřených jedním producentem podle tohoto nařízení.

Článek 4

1. Množství vín, která jsou předmětem schválených smluv, musí být dodána do palíren nejpozději dne 15. února 2007. V souladu s čl. 6 odst. 1 musí být vyrobený alkohol dodán intervenční agentuře nejpozději do 15. května 2007.

2. Jistota se uvolní v poměru k dodaným množstvím, jakmile producent předloží doklad o dodání do palírny.

Pokud se ve lhůtě stanovené v odstavci 1 neuskuteční žádná dodávka, jistota propadá.

Článek 5

Minimální kupní cena vína dodaného k destilaci podle tohoto nařízení se rovná 1,914 EUR za % objemové a hektolitr.

Článek 6

1. Palírna dodá intervenční agentuře produkt získaný destilací. Obsah alkoholu u tohoto produktu je nejméně 92 % objemových.

2. Cena, kterou intervenční agentura zaplatí palírně za dodaný surový alkohol, činí 2,281 EUR za % objemové a hektolitr. Platba se provádí podle čl. 62 odst. 5 nařízení (ES) č. 1623/2000.

Palírna může obdržet zálohu na tuto částku ve výši 1,122 EUR za % objemové a hektolitr. V takovém případě se ze skutečně vyplacené ceny odečte výše zálohy. Použijí se články 66 a 67 nařízení (ES) č. 1623/2000.

Článek 7

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 16. srpna 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. srpna 2006.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 8. listopadu 2005

o podpisu a prozatímním provádění Dohody mezi Evropským společenstvím a Libanonskou republikou o některých aspektech leteckých služeb

(2006/543/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

- (3) Uvedená dohoda sjednaná Komisí by měla být podepsána a prozatímně prováděna s výhradou možného pozdějšího uzavření,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 80 odst. 2 ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem první větou této smlouvy,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

s ohledem na návrh Komise,

Podpis Dohody mezi Evropským společenstvím a Libanonskou republikou o některých aspektech leteckých služeb se schvaluje jménem Společenství s výhradou rozhodnutí Rady o uzavření uvedené dohody.

vzhledem k těmto důvodům:

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.

- (1) Rada dne 5. června 2003 zmocnila Komisi, aby zahájila jednání se třetími zeměmi o nahrazení některých ustanovení stávajících dvoustranných dohod dohodou Společenství.

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu či osoby zmocněné podepsat dohodu jménem Společenství s výhradou jejího uzavření.

- (2) Komise sjednala jménem Společenství dohodu s Libanonskou republikou o některých aspektech leteckých služeb v souladu s mechanismy a směrnicemi obsaženými v příloze rozhodnutí Rady, kterým se Komise zmocňuje, aby zahájila jednání se třetími zeměmi o nahrazení některých ustanovení stávajících dvoustranných dohod dohodou Společenství.

Článek 3

Než dohoda vstoupí v platnost, je prováděna prozatímně od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy si strany vzájemně oznámí dokončení postupů nutných pro tento účel.

Článek 4

Předseda Rady je oprávněn učinit oznámení stanovené v čl. 8 odst. 2 dohody.

V Bruselu dne 8. listopadu 2005.

Za Radu
předseda
G. BROWN

DOHODA**mezi Evropským společenstvím a Libanonskou republikou o některých aspektech leteckých služeb**

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

na jedné straně a

LIBANONSKÁ REPUBLIKA

na straně druhé

(dále jen „strany“),

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že mezi několika členskými státy Evropského společenství a Libanonskou republikou byly uzavřeny dvoustranné dohody o leteckých službách, které obsahují ustanovení, jež jsou v rozporu s právem Společenství,

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že Evropské společenství má výlučnou pravomoc ohledně řady aspektů, které mohou být obsaženy v dvoustranných dohodách o leteckých službách uzavřených mezi členskými státy Evropského společenství a třetími zeměmi,

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že podle práva Evropského společenství mají letečtí dopravci Společenství usazení v členském státě právo na nediskriminační přístup na letecké trasy mezi členskými státy Evropského společenství a třetími zeměmi,

S OHLEDEM na dohody mezi Evropským společenstvím a některými třetími zeměmi, podle nichž mají státní příslušníci těchto třetích zemí možnost nabýt vlastnictví leteckých dopravců, kterým byly vydány licence v souladu s právem Evropského společenství,

UZNÁVAJÍCE, že ustanovení dvoustranných dohod o leteckých službách mezi členskými státy Evropského společenství a Libanonskou republikou, která jsou v rozporu s právem Evropského společenství, musí být plně uvedena do souladu s tímto právem, aby se vytvořil řádný právní základ pro letecké služby mezi Evropským společenstvím a Libanonskou republikou a aby se zachovala nepřetržitost těchto leteckých služeb,

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že záměrem Evropského společenství v rámci těchto jednání není ovlivnit celkový objem letecké dopravy mezi Evropským společenstvím a Libanonskou republikou, narušit rovnováhu mezi leteckými dopravci Společenství a leteckými dopravci Libanonské republiky ani vyjednávat o změnách ustanovení stávajících dvoustranných dohod o leteckých službách, která se týkají přepravních práv,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1**Obecná ustanovení**

1. Pro účely této dohody se „členskými státy“ rozumějí členské státy Evropského společenství.

2. Ve všech dohodách uvedených v příloze I se odkazy na státní příslušníky členského státu, který je stranou dané dohody, považují za odkazy na státní příslušníky členských států Evropského společenství.

3. Ve všech dohodách uvedených v příloze I se odkazy na letecké dopravce nebo letecké společnosti členského státu, který

je stranou dané dohody, považují za odkazy na letecké dopravce nebo letecké společnosti označené daným členským státem.

Článek 2**Označení členským státem**

1. Odstavce 2 a 3 tohoto článku nahrazují odpovídající ustanovení článků uvedených v příloze II bodech a) a b) týkající se označení leteckého dopravce příslušným členským státem, jeho oprávnění a povolení vydaných Libanonskou republikou a zamítnutí, zrušení, dočasného odnětí anebo omezení oprávnění nebo povolení leteckého dopravce.

2. Po obdržení označení členským státem udělí Libanonská republika odpovídající oprávnění a povolení s minimálním procesním zpožděním za předpokladu, že:

- i) letecký dopravce je usazen podle Smlouvy o založení Evropského společenství na území označujícího členského státu a má platnou provozní licenci v souladu s právem Evropského společenství,
- ii) členský stát odpovědný za vydání jeho osvědčení provozovatele letecké dopravy (AOC) vykonává a udržuje účinnou regulativní kontrolu leteckého dopravce a v označení je zřetelně určen příslušný letecký úřad a
- iii) letecký dopravce je a zůstává být vlastněn přímo nebo prostřednictvím většinového vlastnictví členskými státy nebo státními příslušníky členských států nebo jinými státy uvedenými v příloze III nebo státními příslušníky těchto jiných států a je stále fakticky kontrolován těmito státy nebo státními příslušníky.

3. Libanonská republika může zamítnout, zrušit, dočasně odejmout anebo omezit oprávnění nebo povolení leteckého dopravce označeného členským státem v případech, kdy:

- i) letecký dopravce není usazen podle Smlouvy o založení Evropského společenství na území označujícího členského státu nebo nemá platnou provozní licenci v souladu s právem Evropského společenství,
- ii) členský stát odpovědný za vydání jeho osvědčení provozovatele letecké dopravy (AOC) nevykonává nebo neudržuje účinnou regulativní kontrolu leteckého dopravce nebo v označení není zřetelně určen příslušný letecký úřad nebo
- iii) letecký dopravce není vlastněn a fakticky kontrolován přímo nebo prostřednictvím většinového vlastnictví členskými státy nebo státními příslušníky členských států nebo jinými státy uvedenými v příloze III nebo státními příslušníky těchto jiných států.

Při výkonu svého práva podle tohoto odstavce nediskriminuje Libanonská republika letecké dopravy Společenství z důvodu státní příslušnosti.

Článek 3

Práva v souvislosti s regulativní kontrolou

1. Odstavec 2 tohoto článku doplňuje články uvedené v příloze II bodě c).

2. Pokud členský stát označil leteckého dopravce, jehož regulativní kontrolu vykonává a udržuje jiný členský stát, uplatňují se práva Libanonské republiky podle bezpečnostních ustanovení dohody mezi členským státem, který označil leteckého dopravce, a Libanonskou republikou rovněž na přijímání, vykonávání nebo udržování bezpečnostních standardů tímto jiným členským státem a na oprávnění k provozu tohoto leteckého dopravce.

Článek 4

Zdanění leteckých pohonných hmot

1. Odstavec 2 tohoto článku doplňuje odpovídající ustanovení článků uvedených v příloze II bodě d).

2. Bez ohledu na jakákoli jiná ustanovení, která jsou s tímto v rozporu, nebrání nic, co je stanoveno v dohodách uvedených v příloze II bodě d), členskému státu v uložení daní, dávek, cel či různých poplatků na pohonné hmoty dodané na jeho území pro použití v letadle označeného leteckého dopravce Libanonské republiky, který poskytuje služby mezi místem na území tohoto členského státu a jiným místem na území tohoto členského státu nebo na území jiného členského státu.

Článek 5

Sazby za přepravu v rámci Evropského společenství

1. Odstavec 2 tohoto článku doplňuje články uvedené v příloze II bodě e).

2. Sazby za přepravu uskutečněnou zcela v rámci Evropského společenství, které jsou účtovány leteckým dopravcem nebo dopravci označenými Libanonskou republikou podle dohody uvedené v příloze I a obsahující ustanovení uvedené v příloze II bodě e), podléhají právu Evropského společenství.

Článek 6

Přílohy této dohody

Přílohy této dohody tvoří její nedílnou součást.

Článek 7

Revize nebo změna

Strany dohody mohou tuto dohodu kdykoli po vzájemné dohodě revidovat nebo změnit.

Článek 8**Vstup v platnost a prozatímní provádění**

1. Tato dohoda vstupuje v platnost poté, co si strany navzájem písemně oznámí, že byly dokončeny jejich vnitřní postupy potřebné pro vstup dohody v platnost.

2. Bez ohledu na odstavec 1 strany souhlasí s prozatímním prováděním této dohody od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy si strany vzájemně oznámí dokončení postupů nutných pro tento účel.

3. Dohody a jiná ujednání mezi členskými státy a Libanonskou republikou, které v den podpisu této dohody

ještě nevstoupily v platnost a nejsou prozatímně prováděny, jsou uvedeny v příloze I bodě b). Tato dohoda se vztahuje na všechny takové dohody a ujednání po jejich vstupu v platnost nebo začátku prozatímního provádění.

Článek 9**Ukončení platnosti**

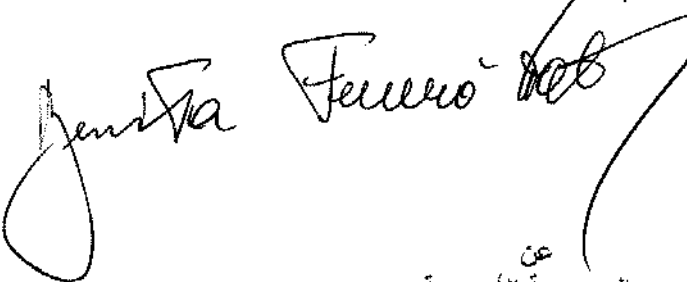
1. V případě ukončení platnosti některé dohody uvedené v příloze I současně končí platnost všech ustanovení této dohody, která se týkají dotyčné dohody uvedené v příloze I.

2. V případě ukončení platnosti všech dohod uvedených v příloze I současně končí platnost této dohody.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zmocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

V Bejrútu dne sedmého července dva tisíce šest ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském, švédském a arabském.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

عن
المجموعة الأوروبية

Por la República Libanesa
Za Libanonskou republiku
For Den Libanesiske Republik
Für die Libanesische Republik
Liibanoni Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία του Λιβάνου
For the Republic of Lebanon
Pour la République libanaise
Per la Repubblica del Libano
Libānas Republikas vārdā
Libano Respublikos vardu
A Libanoni Köztársaság részéről
Għar-repubblika tal-Libanu
Voor de Republiek Libanon
W imieniu Republiki Libańskiej
Pela República do Líbano
Za Libanonskú republiku
Za Republiko Libanon
Libanonin tasavallan puolesta
För Republiken Libanon

عن
الجمهورية اللبنانية

PŘÍLOHA I

Seznam dohod uvedených v článku 1 této dohody

- a) Dohody o leteckých službách mezi Libanonskou republikou a členskými státy Evropského společenství, které jsou v den podpisu této dohody uzavřené, podepsané nebo prozatímně prováděné
- Dohoda mezi spolkovou vládou Rakouska a vládou Libanonské republiky o leteckých službách mezi jejich územími a mimo ně, podepsaná v Bejrútu dne 2. dubna 1969, v platném znění (dále jen „libanonsko-rakouská dohoda“);
 - Dohoda mezi vládou Belgie a vládou Libanonu o leteckých službách mezi jejich územími a mimo ně, podepsaná v Bejrútu dne 24. prosince 1953, v platném znění (dále jen „libanonsko-belgická dohoda“);
 - Dohoda mezi vládou Kyprské republiky a vládou Libanonské republiky o leteckých službách, parafovaná dne 23. května 1996 (dále jen „návrh libanonsko-kyprské dohody“);
 - Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Libanonské republiky o letecké dopravě, podepsaná v Bejrútu dne 22. září 2003 (dále jen „libanonsko-česká dohoda“);
 - Dohoda mezi Dánskem a Libanonem o letecké dopravě, podepsaná v Bejrútu dne 21. října 1955 (dále jen „libanonsko-dánská dohoda“);
 - návrh Dohody mezi vládou Francouzské republiky a vládou Libanonské republiky o letecké dopravě, parafovaný a připojený ve formě přílohy ke schválenému zápisu o konzultacích mezi delegacemi zastupujícími vlády Francouzské republiky a Libanonské republiky, podepsanému v Paříži dne 24. června 1998 (dále jen „návrh libanonsko-francouzské dohody“);
 - Dohoda mezi Spolkovou republikou Německo a Libanonskou republikou o letecké dopravě, podepsaná v Bejrútu dne 15. března 1961, v platném znění (dále jen „libanonsko-německá dohoda“);
 - návrh Dohody mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou Libanonské republiky o leteckých službách, parafovaný a připojený jako příloha ke schválenému zápisu podepsanému v Bonnu dne 16. ledna 2002 (dále jen „návrh revidované libanonsko-německé dohody“);
 - Dohoda mezi vládou Řeckého království a vládou Libanonské republiky o zřizování leteckých služeb mezi jejich územími, podepsaná v Bejrútu dne 6. září 1948 (dále jen „libanonsko-řecká dohoda“);
 - Dohoda mezi vládou Maďarské lidové republiky a vládou Libanonské republiky o civilní letecké dopravě, podepsaná v Bejrútu 15. ledna 1966 (dále jen „libanonsko-maďarská dohoda“);
 - Dohoda mezi vládou Itálie a vládou Libanonské republiky o letecké dopravě, podepsaná v Bejrútu dne 24. ledna 1949, v platném znění (dále jen „libanonsko-italská dohoda“);
 - Dohoda mezi vládou Libanonské republiky a vládou Lucemburského velkovévodství o leteckých službách, parafovaná a připojená jako příloha B k důvěrnému memorandu o porozumění podepsanému v Bejrútu dne 23. října 1998 (dále jen „návrh libanonsko-lucemburské dohody“);
 - návrh Dohody mezi vládou Malty a vládou Libanonské republiky o leteckých službách, parafovaný a připojený jako příloha B ke schválenému zápisu podepsanému v Bejrútu dne 30. dubna 1999 (dále jen „návrh libanonsko-maltské dohody“);
 - Dohoda mezi Nizozemským královstvím a Libanonskou republikou o letecké dopravě, podepsaná v Bejrútu dne 20. září 1949 (dále jen „libanonsko-nizozemská dohoda“);
 - Dohoda mezi vládou Polské lidové republiky a vládou Libanonské republiky o leteckých službách, podepsaná v Bejrútu dne 25. dubna 1966 (dále jen „libanonsko-polská dohoda“);

- Dohoda mezi Švédskem a Libanem o letecké dopravě, podepsaná v Bejrútu dne 23. března 1953 (dále jen „libanonsko-švédská dohoda“);
 - Dohoda mezi vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a vládou Libanonské republiky o leteckých službách mezi jejich územími a mimo ně, podepsaná v Bejrútu dne 15. srpna 1951, v platném znění (dále jen „libanonsko-britská dohoda“).
- b) Dohody a jiná ujednání o leteckých službách parafované nebo podepsané Libanonskou republikou a členskými státy Evropského společenství, které ke dni podpisu této dohody ještě nevstoupily v platnost a nejsou prozatímně prováděny
- návrh Dohody mezi Španělským královstvím a Libanonskou republikou o letecké dopravě, parafovaný v Madridu dne 21. srpna 1997 (dále jen „návrh libanonsko-španělské dohody“).
-

PŘÍLOHA II

Seznam článků dohod uvedených v příloze I, na které se odkazuje v člancích 2 až 5 této dohody

a) Označení členským státem:

- článek 3 libanonsko–rakouské dohody;
- článek 3 libanonsko–belgické dohody;
- článek 4 návrhu libanonsko–kyperské dohody;
- článek 3 libanonsko–české dohody;
- článek 3 návrhu libanonsko–francouzské dohody;
- článek 3 libanonsko–německé dohody;
- článek 3 libanonsko–maďarské dohody;
- článek 3 návrhu libanonsko–lucemburské dohody;
- článek 6 návrhu libanonsko–maltské dohody;
- článek 3 libanonsko–polské dohody;
- článek 3 návrhu libanonsko–španělské dohody;
- článek 4 libanonsko–britské dohody.

b) Zamítnutí, zrušení, dočasné odnětí anebo omezení oprávnění nebo povolení:

- článek 4 libanonsko–rakouské dohody;
- článek 3 libanonsko–belgické dohody;
- článek 5 návrhu libanonsko–kyperské dohody;
- článek 4 libanonsko–české dohody;
- článek 5 libanonsko–dánské dohody;
- článek 4 návrhu libanonsko–francouzské dohody;
- článek 4 libanonsko–německé dohody;
- článek 6 libanonsko–řecké dohody;
- článek 4 libanonsko–maďarské dohody;
- článek 6 libanonsko–italské dohody;
- článek 4 návrhu libanonsko–lucemburské dohody;
- článek 7 návrhu libanonsko–maltské dohody;
- článek 6 libanonsko–nizozemské dohody;
- článek 3 libanonsko–polské dohody;
- článek 4 návrhu libanonsko–španělské dohody;
- článek 5 libanonsko–švédské dohody;
- článek 4 libanonsko–britské dohody.

c) Regulativní kontrola:

- článek 7a libanonsko–rakouské dohody;
- článek 7 libanonsko–české dohody;
- článek 8 návrhu libanonsko–francouzské dohody;
- článek 7 návrhu libanonsko–lucemburské dohody;
- článek 6 návrhu revidované libanonsko–německé dohody.

d) Zdanění leteckých pohonných hmot:

- článek 5 libanonsko–rakouské dohody;
- článek 4 libanonsko–belgické dohody;
- článek 7 návrhu libanonsko–kyperské dohody;
- článek 8 libanonsko–české dohody;
- článek 9 libanonsko–dánské dohody;
- článek 10 návrhu libanonsko–francouzské dohody;
- článek 6 libanonsko–německé dohody;
- článek 10 návrhu revidované libanonsko–německé dohody;
- článek 3 libanonsko–řecké dohody;
- článek 14 libanonsko–maďarské dohody;
- článek 3 libanonsko–italské dohody;
- článek 8 návrhu libanonsko–lucemburské dohody;
- článek 9 návrhu libanonsko–maltské dohody;
- článek 6 libanonsko–polské dohody;
- článek 5 návrhu libanonsko–španělské dohody;
- článek 9 libanonsko–švédské dohody;
- článek 5 libanonsko–britské dohody.

e) Sazby za přepravu v rámci Evropského společenství:

- článek 9 libanonsko–rakouské dohody;
 - článek 7 libanonsko–belgické dohody;
 - článek 16 návrhu libanonsko–kyperské dohody;
 - článek 12 libanonsko–české dohody;
 - článek 7 libanonsko–dánské dohody;
 - článek 14 návrhu libanonsko–francouzské dohody;
 - článek 9 libanonsko–německé dohody;
 - článek 14 návrhu revidované libanonsko–německé dohody;
 - článek 7 libanonsko–maďarské dohody;
 - článek 13 návrhu libanonsko–lucemburské dohody;
 - článek 14 návrhu libanonsko–maltské dohody;
 - článek 10 libanonsko–polské dohody;
 - článek 7 návrhu libanonsko–španělské dohody;
 - článek 7 libanonsko–švédské dohody;
 - článek 7 libanonsko–britské dohody.
-

*PŘÍLOHA III***Seznam jiných států uvedených v článku 2 této dohody**

- a) Islandská republika (v rámci Dohody o Evropském hospodářském prostoru);
 - b) Lichtenštejnské knížectví (v rámci Dohody o Evropském hospodářském prostoru);
 - c) Norské království (v rámci Dohody o Evropském hospodářském prostoru);
 - d) Švýcarská konfederace (v rámci Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě).
-

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 18. července 2006

o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států

(2006/544/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 128 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru ⁽²⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

s ohledem na stanovisko Výboru pro zaměstnanost ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Reforma Lisabonské strategie v roce 2005 zdůraznila význam růstu a zaměstnanosti. Hlavní směry politiky zaměstnanosti ⁽⁴⁾ evropské strategie zaměstnanosti a hlavní směry hospodářské politiky ⁽⁵⁾ byly přijaty jako integrovaný balíček a evropská strategie zaměstnanosti tak získala vedoucí úlohu při provádění cílů zaměstnanosti a trhu práce lisabonské strategie.

(2) Evropská unie musí zmobilizovat všechny vhodné zdroje na úrovni jednotlivých členských států i na úrovni Společenství, včetně politiky soudržnosti, ve třech rozměrech Lisabonské strategie (hospodářském, sociálním a environmentálním), aby se tak více využilo jejich součinnosti v celkovém rámci udržitelného rozvoje.

(3) Hlavní směry politiky zaměstnanosti a hlavní směry hospodářské politiky by měly být v plném rozsahu přezkoumávány pouze jednou za tři roky a jejich aktua-

lizace během tohoto období do roku 2008 by měla být přísně omezena s cílem zajistit potřebnou úroveň stability pro jejich účinné provádění.

(4) Posouzení národních reformních programů členských států, které je součástí výroční zprávy Komise o pokroku a společné zprávy o zaměstnanosti, ukazuje, že členské státy by měly nadále vyvíjet co největší úsilí při řešení prioritních oblastí, které zahrnují

— přilákání více lidí do zaměstnání a zajištění jejich setrvání v zaměstnání, rozšíření nabídky pracovních sil a modernizaci systémů sociální ochrany,

— zlepšení přizpůsobivost pracovníků a podniků a

— zvýšení investic do lidského kapitálu prostřednictvím lepšího vzdělávání a kvalifikace.

(5) Evropská rada na svém zasedání ve dnech 23. a 24. března 2006 zdůraznila ústřední úlohu politik zaměstnanosti v rámci Lisabonské agendy a potřebu rozšíření možností zaměstnávání pro prioritní skupiny, založené na celoživotním přístupu. V této souvislosti schválila Evropský pakt pro rovnost žen a mužů, který by měl dále posílit povědomí o začleňování hlediska rovnosti žen a mužů a v širokém měřítku být podnětem pro zlepšení vyhlídek a příležitostí pro ženy.

(6) Odstranění překážek mobility pracovníků stanovené Smlouvami, včetně smluv o přistoupení, by mělo posílit fungování vnitřního trhu a zlepšit jeho potenciál v oblasti růstu a zaměstnanosti.

(7) S ohledem na posouzení národních reformních programů ze strany Komise i na závěry Evropské rady je třeba se nyní zaměřit na účinné a včasné provádění a klást zvláštní důraz na dohodnuté kvantitativní cíle stanovené uvedené v hlavních směrech zaměstnanosti pro období 2005–2008, a to v souladu se závěry Evropské rady.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 4. dubna 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 17. května 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Stanovisko ze dne 27. dubna 2006.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2005/600/ES ze dne 12. července 2005 o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států (Úř. věst. L 205, 6.8.2005, s. 21).

⁽⁵⁾ Doporučení Rady 2005/601/ES ze dne 12. července 2005 týkající se hlavních směrů hospodářských politik členských států a Společenství (2005–2008) (Úř. věst. L 205, 6.8.2005, s. 28).

(8) Členské státy by měly hlavní směry zaměstnanosti zohledňovat při svém plánování jak využít financování ze zdrojů Společenství, zejména z Evropského sociálního fondu.

a členské státy k nim přihlížejí ve svých politikách zaměstnanosti.

Článek 2

(9) Vzhledem k integrovanému charakteru balíčku hlavních směrů by členské státy měly plně provádět hlavní směry hospodářské politiky,

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

V Bruselu dne 18. července 2006.

Článek 1

Hlavní směry politik zaměstnanosti členských států stanovené v příloze rozhodnutí 2005/600/ES se zachovávají pro rok 2006

Za Radu

předseda

J. KORKEAOJA

ROZHODNUTÍ RADY
ze dne 18. července 2006
o rovnocennosti úředních zkoušek odrůd prováděných v Chorvatsku
(Text s významem pro EHP)
(2006/545/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

Článek 1

s ohledem na směrnici Rady 2002/53/ES ze dne 13. června 2002 o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin⁽¹⁾, a zejména na čl. 22 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice,

Úřední zkoušky, pokud jde o odlišnost, stálost a uniformitu odrůd druhů uvedených v příloze I, prováděné v Chorvatsku orgánem stanoveným v uvedené příloze se považují za zkoušky, které poskytují stejné záruky jako zkoušky prováděné členskými státy, pokud splňují podmínky uvedené v příloze II.

s ohledem na návrh Komise,

Článek 2

vzhledem k těmto důvodům:

Změny příloh se přijmou postupem podle čl. 3 odst. 2.

(1) Směrnice 2002/53/ES umožňuje Radě určit, zda úřední zkoušky odrůd prováděné v určité třetí zemi poskytují stejné záruky jako zkoušky prováděné v členských státech.

Článek 3

(2) Pravidla úředních zkoušek odrůd pšenice, ječmene a kukuřice prováděných v Chorvatsku stanoví, že povolení odrůd, pokud jde o jejich odlišnost, stálost a uniformitu, je založeno na výsledcích úředních zkoušek, a to zejména pěstitelských zkoušek, které se týkají dostatečného počtu znaků umožňujících odrůdu popsat.

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro osivo a sadbu v zemědělství, zahradnictví a lesnictví (dále jen „výbor“), zřízený článkem 1 rozhodnutí Rady 66/399/EHS⁽³⁾.

(3) Z posouzení těchto pravidel a způsobu jejich použití v Chorvatsku vztahujícímu se ke třem výše uvedeným druhům vyplynulo, že s výhradou splnění některých dalších podmínek poskytují stejné záruky jako zkoušky prováděné členskými státy.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

(4) Toto rozhodnutí nebrání tomu, aby byly zrušeny závěry Společenství o rovnocennosti, pokud podmínky, z nichž vycházejí, nejsou či již nejsou plněny.

3. Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

(5) Jelikož přílohy mohou vyžadovat časté změny svých technických ustanovení, je vhodné je měnit postupem podle článku 4 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o výkonu prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾,

4. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno členskými státem.

V Bruselu dne 18. července 2006.

Za Radu
předseda
J. KORKEAOJA

⁽¹⁾ Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ Úř. věst. 125, 11.7.1966, s. 2289/66.

PŘÍLOHA I

Orgán	Druh
Institut pro osivo a sadbu, Osijek	<i>Hordeum vulgare</i> L. <i>Triticum aestivum</i> L. <i>Zea Mays</i> L.

PŘÍLOHA II

PODMÍNKY

1. Povolení odrůd, pokud jde o posouzení odlišnosti, stálosti a uniformity, je založeno na výsledcích úředních zkoušek.
2. Pro stanovení odlišnosti zahrnují pěstitelské zkoušky alespoň dostupné porovnatelné odrůdy:
 - buď uvedené ve Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin; nebo
 - které nejsou uvedeny ve výše zmíněném katalogu, ale byly povoleny nebo je o jejich povolení žádáno v členském státě Společenství, a to buď pro uznávání a pro uvádění na trh, anebo pro uznávání pro jiné země.
3. Minimum znaků, na které se zkoušky vztahují, a minimální podmínky pro zkoušení určitých odrůd druhů zemědělských rostlin jsou stanoveny ve směrnici Komise 2003/90/ES ⁽¹⁾.

(1) Úř. věst. L 254, 8.10.2003, s. 7. Směrnice ve znění směrnice 2005/91/ES (Úř. věst. L 331, 17.12.2005, s. 24).

KONFERENCE ZÁSTUPCŮ VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ

ROZHODNUTÍ ZÁSTUPCŮ VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ ze dne 6. července 2006 o jmenování soudce Soudního dvora Evropských společenství (2006/546/ES, Euratom)

ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 223 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 139 této smlouvy,

vzhledem k tomuto důvodu:

V souladu s ustanoveními Smluv dochází každé tři roky k částečné obměně členů Soudního dvora Evropských společenství na funkční období šesti let. Na období od 7. října 2006 do 6. října 2012 musí vlády členských států jmenovat ještě jednoho soudce, aby doplnily jmenování dvanácti soudců a čtyř generálních advokátů ze dne 6. dubna 2006,

ROZHODLI TAKTO:

Článek 1

Pan Thomas VON DANWITZ je jmenován soudcem Soudního dvora Evropských společenství na období od 7. října 2006 do 6. října 2012.

Článek 2

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 6. července 2006.

Předseda
E. KOSONEN

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 1. srpna 2006

o zahájení šetření podle čl. 4 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2408/92 o přístupu leteckých dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství

(oznámeno pod číslem K(2006) 3516)

(2006/547/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

— Alghero–Řím a Řím–Alghero,

— Alghero–Milán a Milán–Alghero,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

— Cagliari–Řím a Řím–Cagliari,

— Cagliari–Milán a Milán–Cagliari,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2408/92 ze dne 23. července 1992 o přístupu leteckých dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 3 a článek 12 uvedeného nařízení,

— Olbia–Řím a Řím–Olbia,

— Olbia–Milán a Milán–Olbia.

vzhledem k těmto důvodům:

- (3) Dne 21. dubna 2006 zveřejnila Komise další oznámení týkající se závazků veřejné služby uložených prováděcím nařízením č. 36 (dále jen „oznámení ze dne 21. dubna 2006“) ⁽³⁾ na následujících deseti trasách:

— Alghero–Boloňa a Boloňa–Alghero,

— Alghero–Turín a Turín–Alghero,

— Cagliari–Boloňa a Boloňa–Cagliari,

— Cagliari–Turín a Turín–Cagliari,

— Cagliari–Florence a Florence–Cagliari,

— Cagliari–Verona a Verona–Cagliari,

— Cagliari–Neapol a Neapol–Cagliari,

— Cagliari–Palermo a Palermo–Cagliari,

— Olbia–Boloňa a Boloňa–Olbia,

— Olbia–Verona a Verona–Olbia.

I. Skutečnosti

- (1) Dne 27. ledna 2006 a dne 28. února 2006 předala Italská republika Komisi prováděcí nařízení č. 35 a č. 36 ministerstva infrastruktury a dopravy ze dne 29. prosince 2005 (zveřejněno v Úředním věstníku Italské republiky dne 11. ledna 2006), která ukládají závazky veřejné služby (ZVS) na 16 trasách mezi Sardinii a hlavními letišti v Itálii a požádala Komisi o jejich zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie podle čl. 4 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2408/92.

- (2) Dne 24. března 2006 zveřejnila Komise oznámení týkající se závazků veřejné služby uložených prováděcím nařízením č. 35 (dále jen „oznámení ze dne 24. března 2006“) ⁽²⁾ na následujících šesti trasách:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 240, 24.8.1992, s. 8. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. C 72, 24.3.2006, s. 4.

⁽³⁾ Úř. věst. C 93, 21.4.2006, s. 13.

(4) ZVS zveřejněné v těchto dvou oznámeních mají tyto hlavní znaky:

— Každou z těchto deseti tras uvedených v oznámení ze dne 21. dubna 2006 a uložené závazky veřejné služby musejí příslušní dopravci přijmout jednotlivě a v plném rozsahu.

— Dvojice leteckých tras Alghero–Řím a Alghero–Milán, na jedné straně, a dvojice Olbia–Řím a Olbia–Milán, na straně druhé, tvoří každá jeden jediný celek, jenž musí dopravci, kteří mají zájem o provozování leteckých tras, přijmout v celém rozsahu a bez náhrady libovolné povahy nebo libovolného původu. Naproti tomu trasy Cagliari–Řím a Cagliari–Milán musejí dopravci, kteří mají zájem o provozování leteckých tras, přijmout jednotlivě v celém rozsahu a bez náhrady libovolné povahy nebo libovolného původu.

— Každý jednotlivý dopravce (nebo hlavní dopravce), který přijme tyto závazky, musí poskytnout provozní záruku k zajištění řádného výkonu a pokračování služby, její výše musí odpovídat nejméně 5 % celkového obrátu za leteckou dopravu pro všechny dotčené trasy, tuto záruku určí italský úřad Ente Nazionale dell'Aviazione Civile (ENAC, italský úřad pro civilní letectví). Provozní záruka bude poskytnuta ve prospěch úřadu ENAC, který ji použije na zajištění kontinuity příslušných služeb v případě jejich neodůvodněného neplnění, a bude ji tvořit stejným dílem bankovní záruka s podmínkou platby na první vyžádání (50 %) a záruka pojišťovací (zbývajících 50 %). Aby nedošlo k překročení kapacity v důsledku přijetí závazku pro určitou trasu, na které provozuje služby více dopravců, a vzhledem k omezením a podmínkám infrastruktury příslušných letišť, byl úřad ENAC po konzultaci s autonomním regionem Sardinie ve veřejném zájmu pověřen zásahem do leteckých řádů dopravců přijímajících závazek veřejné služby tak, aby tyto řády zcela odpovídaly požadavkům na mobilitu v rámci uložení závazku k zajištění veřejné služby. Cílem tohoto zásahu je rovnoměrné rozdělení tras a četnosti letů mezi dopravci přijímajícími závazky veřejné služby na základě objemů přepravy na příslušných trasách

(nebo skupinách tras) zjištěných u každého z dopravců v předchozích dvou letech.

— Minimální četnosti, letové řády a kapacity, které se budou předkládat pro každou trasu, jsou popsány v bodě 2 oznámení ze dne 24. března a ze dne 21. dubna 2006, „PODROBNOSTI ZÁVAZKU VEŘEJNÉ SLUŽBY“.

— Minimální kapacity použitých letadel jsou uvedeny v bodě 3 těchto oznámení, „TYPY LETADEL POUŽÍVANÝCH NA JEDNOTLIVÝCH TRASÁCH“.

— Struktura cen pro všechny dotčené letecké trasy je uvedena v bodě 4, „CENY“, těchto oznámení. Pokud jde zejména o snížené ceny, bod 4.8 obou oznámení uvádí, že dopravci provozující příslušné trasy mají zákonnou povinnost uplatňovat snížené ceny (jak je uvedeno v bodě 4, „CENY“) alespoň pro osoby, které se na Sardinii narodily, a to i v případě, že na Sardinii nemají bydliště.

— Podle prováděcího nařízení č. 35, které bylo předáno Komisi dne 29. prosince 2005 a zveřejněno v Úředním věstníku Italské republiky dne 11. ledna 2006 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 24. března 2006, se závazky použijí na příslušné trasy od 31. března 2006 do 30. března 2009. Italské orgány přesto dne 28. února 2006 informovaly Komisi, že dne 23. února 2006 přijaly prováděcí nařízení, které mění tato data na 2. května 2006 a na 1. května 2009 (dopis stálého zastoupení zn. 2321). Tyto údaje byly následně zveřejněny v Úředním věstníku.

— Podle prováděcího nařízení č. 36, které bylo předáno Komisi dne 29. prosince 2005 a zveřejněno v Úředním věstníku Italské republiky dne 11. ledna 2006 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 21. dubna 2006, se datum platnosti závazků na příslušné trasy stanoví později. V Úředním věstníku tedy nebylo zveřejněno žádné konečné datum.

— Dopravci, kteří zamýšlejí přijmout závazky veřejné služby, musejí do třiceti dnů po zveřejnění uložení závazků v *Úředním věstníku Evropské unie* předložit příslušnému italskému orgánu formální přijetí.

2005 a zrušují prováděcí nařízení ze dne 1. srpna 2000 a ze dne 21. prosince 2000 ode dne 2. května 2006.

(5) Je třeba poznamenat, že ještě před uložením závazků veřejné služby, které jsou předmětem tohoto rozhodnutí, uložila Italská republika prováděcími nařízeními ze dne 1. srpna a ze dne 21. prosince 2000 závazky veřejné služby, které se týkají šesti tras mezi letišti na Sardinii, v Římě a v Miláně. Tyto závazky byly zveřejněny v *Úředním věstníku Evropských společenství* dne 7. října 2000 ⁽¹⁾ (dále jen „oznámení ze dne 7. října 2000“). Podle čl. 4 odst. 1 písm. d) nařízení (EHS) č. 2408/92 bylo zorganizováno nabídkové řízení, jehož cílem byl výběr dopravců oprávněných výlučně provozovat příslušné letecké trasy s finanční náhradou ⁽²⁾.

(9) Ve sdělení Komisi ze dne 22. března 2005 uvedly italské orgány, že ZVS uvedené v oznámení ze dne 7. října 2000 byly uplatňovány „na dobrovolném základě“. Italské úřady tak poprvé informovaly Komisi, že tyto závazky byly i nadále uplatňovány.

(6) Jednalo se o tyto dopravce oprávněné provozovat trasy, na které se vztahují závazky veřejné služby:

— Alitalia na trase Cagliari–Řím,

— Air One na trasách Cagliari–Milán, Alghero–Milán a Alghero–Řím,

— Meridiana na trasách Olbia–Řím a Olbia–Milán.

II. Základní principy právního režimu závazků veřejné služby

(10) Pravidla týkající se závazků veřejné služby jsou stanovena nařízením (EHS) č. 2408/92 (dále jen „nařízení“), které definuje prováděcí pravidla zásady volného poskytování služeb v odvětví letecké dopravy.

(11) Závazky veřejné služby jsou definovány jako výjimka ze zásad nařízení, podle kterého „s výhradou tohoto nařízení povoluje členský stát nebo členské státy leteckým dopravcům Společenství výkon provozních práv na leteckých trasách ve Společenství“ ⁽⁵⁾.

(7) Toto uspořádání bylo nahrazeno závazky veřejné služby, které uložilo italské prováděcí nařízení ze dne 8. listopadu 2004, zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 10. prosince 2004 (dále jen „oznámení ze dne 10. prosince 2004“) ⁽³⁾. Na základě rozhodnutí Regionálního správního soudu oblasti Lazio ze dne 17. března 2005, které částečně zrušilo prováděcí rozhodnutí ze dne 8. listopadu 2004, informovaly italské orgány Komisi, že tyto závazky „pozastavily“. V této souvislosti bylo v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 1. července 2005 zveřejněno oznámení ⁽⁴⁾. Dne 6. prosince 2005 oznámily italské orgány Komisi zrušení prováděcího nařízení ze dne 8. listopadu 2004 s účinkem od 15. listopadu 2004.

(12) Podmínky pro uložení závazků jsou definovány v článku 4. Jejich výklad je striktní a v souladu se zásadou nediskriminace a proporcionality. Na základě kritérií uvedených v tomto článku musejí být přiměřeně odůvodněny.

(8) Italské orgány dne 28. února 2006 informovaly Komisi, že dne 23. února 2006 přijaly prováděcí nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení č. 35 ze dne 29. prosince

(13) Přesněji, pravidla týkající se závazků veřejné služby stanoví, že ZVS mohou být uloženy členským státem v souvislosti s pravidelnou leteckou dopravou na letiště v okrajovém nebo rozvojovém regionu, anebo v souvislosti s málo vytíženou leteckou trasou na kterékoli regionální letiště, pokud je tato letecká trasa považována za životně důležitou pro hospodářský rozvoj regionu, v němž se letiště nachází, a v rozsahu nezbytném k tomu, aby byla na této letecké trase zajištěna přiměřená letecká doprava splňující stanovené normy návaznosti, pravidelnosti, kapacity a cen, které by letečtí dopravci nesplnili, pokud by brali v úvahu výhradně vlastní obchodní zájmy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 284, 7.10.2000, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. C 51, 16.2.2001, s. 22.

⁽³⁾ Úř. věst. C 306, 10.12.2004, s. 6.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 161, 1.7.2005, s. 10.

⁽⁵⁾ Ustanovení čl. 3 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2408/92.

- (14) Přiměřenost pravidelné letecké dopravy vyhodnotí členské státy zejména s ohledem na veřejný zájem, možnost využívat jiné druhy dopravy, kapacitu těchto druhů dopravy s ohledem na zohledněné potřeby, kombinovaný účinek všech leteckých dopravců, kteří provozují nebo zamýšlejí provozovat dopravu na této trase.
- (15) Článek 4 stanoví dvoufázový mechanismus: v první fázi (čl. 4 odst. 1 písm. a)) uloží příslušný členský stát závazky veřejné služby na jednu nebo více tras, přičemž tyto trasy zůstávají otevřené pro všechny dopravce Společenství pod podmínkou, že budou dodržovat uvedené závazky. Pokud by žádný dopravce neprojevil zájem o provozování trasy, na kterou se vztahují závazky veřejné služby, může členský stát přejít k druhé fázi (čl. 4 odst. 1 písm. d)), v níž se omezí přístup na leteckou trasu ve prospěch jediného dopravce na dobu maximálně tří let s možností prodloužení. Tento dopravce je vybrán na základě veřejného nabídkového řízení Společenství. Vybraný dopravce tak může získat finanční náhradu za provozování závazků veřejné služby.
- (16) Buď na základě žádosti členského státu, nebo z vlastního podnětu může Komise podle čl. 4 odst. 3 po šetření rozhodnout, zda se má i nadále uplatňovat zveřejněné uložení závazků veřejné služby. Komise sdělí své rozhodnutí Radě a členskými státy. Na podnět kteréhokoli členského státu může Rada kvalifikovanou většinou přijmout odlišné rozhodnutí.
- III. Faktory, které by mohly vyvolat vážné pochybnosti o souladu závazků veřejné služby uložených na trasy mezi letišti na Sardinii a hlavními letišti v Itálii s článkem 4 nařízení (EHS) č. 2408/92**
- (17) Ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení stanoví určitý počet kumulativních kritérií v oblasti závazků veřejné služby:
- způsobilost trasy: musí se jednat o trasu na letiště, které obsluhuje okrajový nebo rozvojový region na území příslušného členského státu, nebo o málo používanou trasu na regionální letiště nacházející se na uvedeném území,
 - musí se prokázat životní důležitost každé trasy pro hospodářský rozvoj regionu, ve kterém se letiště nachází,
 - dodržení zásady přiměřenosti, která se posuzuje podle existence jiných druhů dopravy nebo jiných tras.
- (18) Závazky veřejné služby navíc musí dodržovat základní zásady proporcionality a nediskriminace (viz. například rozhodnutí Soudního dvora ze dne 20. února 2001 ve věci C-205/99, Asociación Profesional de Empresas Navieras de Líneas Regulares (Analir) a další subjekty v. Administración General del Estado [2001] s. I-01271 Sb.).
- (19) V tomto případě závazky veřejné služby zveřejněné v Úředním věstníku na žádost Italské republiky obsahují několik ustanovení, která by mohla vyvolat vážné pochybnosti o jejich souladu s článkem 4 nařízení. Zejména:
- Nebylo předloženo žádné dostatečné vysvětlení, aby byla ospravedlněna vhodnost a proporcionalita závazků veřejné služby s ohledem na zamýšlené cíle.
 - Není zřejmé, zda dvanáct doplňkových leteckých tras, na které se vztahuje uložení závazků veřejné služby, je životně důležitých pro hospodářský rozvoj regionů Sardinie, kde se nacházejí příslušná letiště, a to zejména z těchto důvodů:
 - povaha a počet příslušných tras,
 - existence náhradních leteckých tras, které umožňují zajistit přiměřené a kontinuální spojení s dotčenými letišti prostřednictvím hlavních italských dopravních uzlů, které poskytují dostatečné spojení se Sardinii,
 - vztahy mezi ZVS a provozem mezi různými letišti, kterých se dotýkají nové trasy.

- (20) Závazek uložený dopravcům, kteří mají zájem o provozování tras ve skupině šesti tras, které podléhají závazkům veřejné služby, by mohl vážně omezit volné poskytování služeb. Na tento závazek se zřejmě nevztahuje čl. 4 odst. 1 nařízení a mohl by odporovat zásadám proporcionality a nediskriminace, zejména vzhledem k tomu:
- že není stanoveno, že spojení těchto tras je životně důležité pro hospodářský rozvoj regionů Sardinie, kde se nacházejí příslušná letiště,
 - že se zdá, že tato spojení nemají žádný právní základ nebo jakékoli operativní odůvodnění (například geografická situace příslušných letišť), protože uložení se týká pouze ZVS bez náhrady,
 - že existuje nebezpečí neoprávněné diskriminace mezi dopravci, pokud by pouze největší dopravci měli prostředky provozovat trasy za takovýchto podmínek.
- (21) Zdá se, že na bod 1.6 obou oznámení, který stanoví, že v případě přijetí trasy podléhající ZVS více dopravci zasáhne úřad ENAC rozdělením tras a četností mezi příslušné dopravce, aby nedošlo k překročení kapacity, se nevztahuje čl. 4 odst. 1 nařízení a mohl by odporovat čl. 3 odst. 1, pokud by pro každého dopravce omezil volnost výběru v otázce tras a četností. Navíc, překročení kapacity zřejmě znamená, že k zajištění toho, aby dopravci splňovali základní požadavky, není třeba provést žádný regulační zásah.
- (22) Bod 4.8 obou oznámení, který stanoví použití snížených cen pouze z důvodu místa narození cestujících (v tomto případě na Sardinii), se jeví jako neoprávněný a může vést k nepřímé nezákonné diskriminaci založené na národnosti (viz např. věc C-388/01, Komise v. Itálie, [2003] Sb. rozh. s. I-00721).
- (23) Nebyl uveden žádný dostatečný důvod, který by vysvětlil, proč:
- je struktura cen tak odlišná od ZVS uvedených v oznámení ze dne 10. prosince 2004. Nyní je stanoveno, že lety do Říma a Milána se rozumějí jako lety do jejich letištního systému, což znamená, že dopravci, kteří odmítnou ZVS, nemohou provozovat služby na letištích nacházejících se uvnitř těchto systémů;
 - 50 % tras mezi letišti na Sardinii a letišti v Římě a Miláně musí být provozováno s odletem a příletem na letiště Fiumicino nebo s odletem a příletem na letiště v Miláně.
- #### IV. Postup
- (24) Ačkoli Komise upozorňovala italské orgány na tyto problémy a vyjádřila pochybnosti ohledně souladu oznámení o uložení závazků veřejné služby s nařízením (EHS) č. 2408/92, Italská republika se rozhodla tato oznámení zveřejnit.
- (25) Po jejich zveřejnění se na Komisi obrátila řada zúčastněných stran, aby neformálním způsobem projevila své obavy ohledně nepřiměřených a diskriminačních závazků veřejné služby.
- (26) Na základě výše uvedených skutečností a ve smyslu čl. 4 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2408/92 může Komise zahájit šetření s cílem stanovit, zda uložení závazků veřejné služby omezuje nenáležité rozvoj jedné nebo více tras, a s cílem rozhodnout, zda tyto závazky musejí být na těchto trasách uplatňovány i nadále.
- (27) Dne 9. března 2006 Komise v souladu s článkem 12 nařízení požádala italské orgány, aby jí předložily určité informace týkající se příslušných závazků veřejné služby. Jejich odpověď ze dne 22. března 2006 byla neúplná,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Komise provede šetření podle čl. 4 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2408/92 s cílem stanovit, zda závazky veřejné služby uložené na trasy mezi letišti na Sardinii a hlavními letišti v Itálii, které byly na žádost Italské republiky zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie* (C 72 ze dne 24. března 2006 a C 93 ze dne 21. dubna 2006), se musejí uplatňovat i nadále.

Článek 2

1. Ve lhůtě jednoho měsíce od oznámení tohoto rozhodnutí předá Italská republika Komisi veškeré informace nezbytné k přezkoumání souladu závazků veřejné služby uvedených v článku 1 s článkem 4 nařízení (EHS) č. 2408/92.

2. Zejména musejí být předloženy následující podklady:

- Podrobný popis sociálně-ekonomických cílů uložení závazků veřejné služby uvedených v článku 1 a odůvodnění vhodnosti a přiměřenosti těchto závazků s ohledem na tyto cíle – co se týká zejména deseti nových tras, na které se nevztahuje oznámení ze dne 7. října 2000.
 - Podrobné vysvětlení praktického zavedení opatření uvedených v bodě 1.6 obou oznámení zmiňovaných v článku 1, aby se zabránilo překročení kapacity, v případě přijetí určité trasy, na kterou jsou uloženy závazky veřejné služby, několika dopravci, a odůvodnění těchto opatření podle čl. 4 odst. 1 nařízení (EHS) č. 2408/92.
 - Právní analýza vycházející z práva Společenství, která by vysvětlila a odůvodnila odlišné podmínky obsažené v závazcích veřejné služby podle článku 1, a zejména:
 - použití snížených cen na osoby, které se na Sardinii narodily, a to i v případě, že na Sardinii nemají bydliště, zejména s ohledem na slevy, které již platí v letecké dopravě pro studenty, kteří spadají do této kategorie,
- způsob, jakým bude v praxi používána podmínka narození na Sardinii, aby bylo možné získat sníženou cenu,
 - požadavek poskytnout provozní záruku a způsob výpočtu její výše,
 - rozdíly mezi novou strukturou cen a cenami uloženými závazky veřejné služby zveřejněnými dne 10. prosince 2004,
 - důvody, proč se závazky veřejné služby použijí na letištní systémy Říma a Milána, a nikoli na jednotlivá letiště umístěná uvnitř těchto systémů, a proč 50 % tras mezi letišti na Sardinii a letišti v Římě a Miláně musí být provozováno s odletem a příletem na letiště Fiumicino nebo do Milána-Linate,
 - právní základ spojení dvou následujících skupin tras:
 - Alghero–Řím, Řím–Alghero, Alghero–Milán, Milán–Alghero, a
 - Olbia–Řím a Řím–Olbia, Olbia–Milán a Milán–Olbia.
 - Podrobná analýza hospodářských vztahů mezi regiony Sardinie a ostatními regiony Itálie, kde se nacházejí letiště, na která se vztahují závazky veřejné služby uvedené v článku 1.
 - Podrobná analýza aktuální nabídky leteckých služeb mezi letišti na Sardinii a ostatními příslušnými italskými letišti, na která se vztahují závazky veřejné služby podle článku 1, včetně nabídky nepřímých letů, i datum, ke kterému prováděcí nařízení č. 36 vstoupilo v platnost.
 - Podrobná analýza jiných dostupných druhů dopravy a jejich kapacity plnit dotčené dopravní potřeby.

— Analýza současné poptávky po službách letecké dopravy, které se týkají tyto závazky, včetně předpokladů provozování (doprava cestujících, nákladu, finanční výhledy atd.), které sdělí dopravci.

— Přesný popis četnosti a trvání silniční dopravy nutné na spojení různých letišť na Sardinii, na která se vztahují závazky.

— Popis situace týkající se provozování této dopravy v souladu se závazky v den oznámení tohoto rozhodnutí a totožnost dopravce nebo dopravců, kteří je provozují a dodržují přitom ZVS.

— Seznam případných již podaných stížností u soudů jednotlivých států v den oznámení tohoto rozhodnutí a právní situace oznámení, kterým se ukládají závazky veřejné služby.

— Poznámka uvádějící, zda závazky veřejné služby uvedené v oznámení ze dne 7. října 2000 byly uplatňovány

i nadále po pozastavení a zrušení závazků zveřejněných v oznámení ze dne 10. prosince 2004 (a pokud ano, na jakém právním základě), a vysvětlující, proč o tom italské orgány okamžitě neinformovaly Komisi.

Článek 3

1. Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

2. Toto rozhodnutí se vyhláší v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 1. srpna 2006.

Za Komisi

Jacques BARROT
místopředseda

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 2. srpna 2006,

kterým se mění rozhodnutí 2001/844/ES, ESUO, Euratom

(2006/548/ES, Euratom)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 218 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro
atomovou energii, a zejména na článek 131 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 28
odst. 1 a čl. 41 odst. 1 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 2 odst. 1 bezpečnostních předpisů Komise uvedených v příloze k rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom⁽¹⁾ člen Komise odpovědný za bezpečnostní otázky přijme vhodná opatření, aby zajistil, že mimo jiné i externí smluvní partneři Komise dodržují při nakládání s utajovanými skutečnostmi EU v Komisi její bezpečnostní pravidla.

(2) Ustanovení čl. 2 odst. 2 bezpečnostních předpisů Komise uvádí, že členské státy, ostatní orgány jakož i instituce, úřady a agentury zřízené Smlouvami nebo na jejich základě mohou získat utajované skutečnosti EU pod podmínkou, že zajistí, aby mimo jiné externí smluvní partneři členského státu v rámci úřadoven a prostor uvedených subjektů při práci s utajovanými skutečnostmi dodržovali pravidla zcela odpovídající bezpečnostním pravidlům Komise.

(3) Bezpečnostní předpisy Komise v současné době neobsahují ustanovení o uplatňování základních zásad a minimálních norem z nich vyplývajících v případě, kdy Komise na externí subjekty smlouvou nebo grantovou dohodou přenáší úkoly, jež se týkají, představují a/nebo obsahují utajované skutečnosti EU.

(4) Je proto třeba zpracovat v tomto směru do bezpečnostních předpisů Komise a do bezpečnostních pravidel k nim připojených specifické a společné minimální normy.

(5) Členské státy by tyto společné minimální normy měly také dodržovat, a to v případě opatření, která mají být přijata podle vnitrostátních pravidel, pokud smlouvou nebo grantovou dohodou přenášejí na externí subjekty uvedené v čl. 2 odst. 2 bezpečnostních předpisů Komise úkoly, jež se týkají, představují a/nebo obsahují utajované skutečnosti EU.

(6) Tyto společné minimální normy by se měly uplatňovat, aniž by byly dotčeny jiné příslušné akty, především směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby⁽²⁾, nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, které stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽³⁾ a nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002⁽⁴⁾ o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 a zejména k článkům 106 a 107 tohoto nařízení,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2006/70/ES, Euratom (Úř. věst. L 34, 7.2.2006, s. 32).

⁽²⁾ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Komise (ES) č. 2083/2005 (Úř. věst. L 333, 20.12.2005, s. 28).

⁽³⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES, Euratom) č. 1261/2005 (Úř. věst. L 201, 2.8.2005, s. 3).

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Bezpečnostní předpisy Komise uvedené v příloze rozhodnutí 2001/844/ES, ESUO, Euratom se mění takto:

1. V ustanovení čl. 2 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud se smlouva nebo grantová dohoda uzavřená mezi Komisí a externím smluvním partnerem nebo příjemcem týká zpracování utajovaných skutečností EU v prostorách smluvního partnera nebo příjemce, musí být opatření, která má tento smluvní partner nebo příjemce přijmout, aby při nakládání s utajovanými skutečnostmi EU zajistil dodržování pravidel uvedených v článku 1, nedílnou součástí smlouvy nebo grantové dohody.“

2. Bezpečnostní pravidla stanovená v příloze k bezpečnostním předpisům Komise se mění takto:

- a) V oddílu 5.1 se v části I doplňuje tato věta:

„Tyto minimální normy se rovněž uplatní v případě, kdy Komise smlouvou nebo grantovou dohodou přenáší úkoly, jež se týkají, představují a/nebo obsahují utajované skutečnosti EU týkající se průmyslových nebo jiných subjektů: tyto společné minimální normy jsou uvedeny v oddílu 27 části II“.

- b) V části II přílohy tohoto rozhodnutí se doplňuje oddíl 27.

- c) V dodatku 6 jsou doplněny tyto zkratky:

„DSA: stanovený bezpečnostní úřad (Designated Security Authority)

FSC: bezpečnostní prověrka zařízení (Facility Security Clearance)

FSO: bezpečnostní pracovník zařízení (Facility Security Officer)

PSC: zaměstnanecká bezpečnostní prověrka (Personnel Security Clearance)

SAL: bezpečnostní dopis (Security Aspects Letter)

SCG: pokyny k utajení (Security Classification Guide)“.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne 2. srpna 2006.

Za Komisi
Siim KALLAS
místopředseda

PŘÍLOHA

„27. SPOLEČNÉ MINIMÁLNÍ NORMY PRŮMYSLOVÉ BEZPEČNOSTI

27.1 Úvod

Tento oddíl se týká bezpečnostních aspektů průmyslových činností, které souvisejí se sjednáváním a udělováním smluv a grantových dohod, jimiž se úkoly týkající se, představující a/nebo obsahující utajované skutečnosti EU a jejich výkon přenášejí na průmyslové a jiné subjekty, a to včetně předávání utajovaných skutečností EU a přístupu k nim během zadávání veřejných zakázek a výzev pro předkládání nabídek (v průběhu lhůty pro předkládání nabídek a jednání před uzavřením smlouvy).

27.2 Definice

Pro účely těchto společných minimálních norem se použijí tyto definice:

- a) „utajovaná smlouva“: jakákoli smlouva nebo grantová dohoda o dodávce zboží, provedení stavebních prací, poskytnutí volných budov nebo poskytování služeb, jejíž výkon vyžaduje nebo znamená přístup k utajovaným skutečnostem EU nebo jejich vytvoření;
- b) „utajovaná subdodavatelská smlouva“: smlouva, kterou uzavírá dodavatel nebo příjemce grantu s jiným dodavatelem (tj. subdodavatelem) ohledně dodávky zboží, provedení stavebních prací, poskytnutí budov nebo poskytování služeb, jejíž výkon vyžaduje nebo znamená přístup k utajovaným skutečnostem EU nebo jejich vytvoření;
- c) „dodavatel“: hospodářský subjekt nebo právnická osoba, která má právní způsobilost uzavírat smlouvy nebo být příjemcem grantu;
- d) „stanovený bezpečnostní úřad (DSA)“: úřad odpovědný Národnímu bezpečnostnímu úřadu (NBÚ) příslušného členského státu, který odpovídá za sdělování národní politiky v otázkách průmyslových tajemství průmyslovým nebo jiným subjektům a za vedení a pomoc při jejím provádění. Funkce DSA mohou být vykonávány NBÚ;
- e) „bezpečnostní prověrka zařízení (FSC)“: správní rozhodnutí NBÚ/DSA, že zařízení může z bezpečnostního hlediska zajistit dostatečnou bezpečnostní ochranu utajovaných skutečností EU určitého stupně utajení a že jeho zaměstnanci, kteří musí mít přístup k utajovaným skutečnostem EU, mají vhodnou bezpečnostní prověrku a jsou poučeni o nutných bezpečnostních požadavcích pro přístup k utajovaným skutečnostem a jejich ochraně;
- f) „průmyslový a jiný subjekt“: dodavatel nebo subdodavatel podnikající v oblasti dodávek zboží, provádění stavebních prací nebo poskytování služeb; může se jednat o průmyslové, obchodní, vědecké, výzkumné, vzdělávací nebo rozvojové subjekty nebo subjekty poskytující služby;
- g) „průmyslové tajemství“: uplatňování ochranných opatření a postupů k předcházení ztrátám nebo vyzrazení utajovaných skutečností EU, které má k dispozici dodavatel nebo subdodavatel v rámci jednání před uzavřením smlouvy i při uzavírání utajované smlouvy, a k zjištění nebo nápravě takových ztrát nebo vyzrazení;
- h) „Národní bezpečnostní úřad (NBÚ)“: orgán výkonné moci členského státu EU, který má v rámci tohoto členského státu úplnou odpovědnost v oblasti ochrany utajovaných skutečností EU;
- i) „celková úroveň bezpečnostní klasifikace smlouvy“: rozhodnutí o stupni utajení úplné smlouvy nebo grantové dohody vycházející z utajení informace a/nebo materiálu, který má nebo může být vytvořen, předán nebo zpřístupněn na základě jakéhokoli prvku úplné smlouvy nebo grantové dohody. Celkový stupeň utajení smlouvy nesmí být nižší než nejvyšší stupeň utajení některého z jejích prvků; může však být vyšší díky spojení těchto prvků;
- j) „bezpečnostní dopis (SAL)“: zvláštní smluvní podmínky vydané zadavatelem, které tvoří nedílnou součást utajované smlouvy, s níž souvisí přístup k utajovaným skutečnostem EU nebo jejich vytvoření, a které identifikují bezpečnostní požadavky nebo prvky utajované smlouvy, které vyžadují bezpečnostní ochranu;
- k) „pokyny k utajení“: dokument, který popisuje utajované prvky programu, smlouvy nebo grantové dohody a určuje použitelné stupně utajení. SCG mohou být v průběhu realizace programu, smlouvy nebo grantové dohody rozšířeny a stupně utajení informací mohou být změněny nebo sníženy. SCG musí být součástí SAL.

27.3 Organizace

- a) Komise může utajovanou smlouvou převést úkoly týkající se, představující a/nebo obsahující utajované skutečnosti EU na průmyslové nebo jiné subjekty v členském státě.
- b) Komise zajistí při zadávání utajovaných smluv splnění všech požadavků vyplývajících z těchto minimálních norem.
- c) Za účelem uplatňování těchto minimálních norem na průmyslová tajemství Komise zapojí příslušný NBÚ nebo více těchto příslušných úřadů. NBÚ může tyto úkoly převést na jeden nebo více DSA.
- d) Úplnou odpovědnost za ochranu utajovaných skutečností EU v průmyslovém nebo jiném subjektu má vedení těchto subjektů.
- e) Pokaždé, když se uzavírá utajovaná smlouva s dodavatelem nebo se subdodavatelem, která spadá do působnosti těchto minimálních norem, Komise a/nebo případně NBÚ/DSA bez zbytečného prodlení uvědomí NBÚ/DSA členského státu, ve kterém má dodavatel nebo subdodavatel sídlo.

27.4 Utajované smlouvy a rozhodnutí o přidělení grantu

- a) Utajení smluv nebo grantových dohod musí zohlednit tyto zásady:
 - Komise v případě potřeby určuje takové prvky utajované smlouvy, které vyžadují ochranu a následné utajení; Komise při tom musí vzít do úvahy původní stupeň utajení, který původce informace stanovil před uzavřením utajované smlouvy,
 - celkový stupeň utajení smlouvy nesmí být nižší než nejvyšší stupeň utajení kteréhokoli z jejích prvků,
 - utajované skutečnosti EU vzniklé v rámci smluvních činností jsou utajovány podle pokynů k utajení,
 - Komise v případě potřeby, po konzultaci s původcem a po informování všech zúčastněných stran odpovídá za změnu celkového stupně utajení smlouvy nebo utajení kteréhokoli z jejích prvků,
 - utajované skutečnosti předané dodavateli nebo subdodavateli nebo vzniklé v rámci smluvní činnosti nesmí být použity k jiným účelům než těm, které jsou definovány v utajované smlouvě, a bez předchozího písemného souhlasu původce nesmí být sdělovány třetím stranám.
- b) Komise a NBÚ/DSA příslušných členských států odpovídají za to, aby dodavatelé a subdodavatelé, s nimiž byla uzavřena utajovaná smlouva obsahující utajované skutečnosti stupně utajení CONFIDENTIEL UE nebo vyššího stupně, přijali v souladu s vnitrostátními právními předpisy veškerá vhodná opatření k ochraně těchto utajovaných skutečností EU, které jim byly předány nebo které vznikly v rámci realizace utajované smlouvy. Nedodržení bezpečnostních požadavků může vyústit v rozvázání utajované smlouvy.
- c) Všechny průmyslové nebo jiné subjekty, s nimiž byla uzavřena utajovaná smlouva umožňující přístup k utajovaným skutečnostem stupně utajení CONFIDENTIEL UE nebo vyššího, musí být držiteli vnitrostátního FSC. FSC vydává NBÚ/DSA členského státu a potvrzuje jím, že příslušné zařízení může zajistit vhodnou bezpečnostní ochranu utajovaných skutečností EU, která bude odpovídat danému stupni utajení.
- d) Pokud je uzavřena utajovaná smlouva, bezpečnostní pracovník zařízení (FSO) jmenovaný řídicími pracovníky dodavatele nebo subdodavatele odpovídá za podání žádosti o zaměstnanecké bezpečnostní prověrky (PSC) pro všechny osoby zaměstnané průmyslovým nebo jiným subjektem se sídlem v členském státě EU, jejichž úkoly vyžadují přístup k informacím stupně utajení CONFIDENTIEL UE nebo vyššího, které jsou předmětem utajované smlouvy; uvedené prověrky vydává NBÚ/DSA tohoto členského státu podle vnitrostátních právních předpisů.
- e) Utajované smlouvy musí obsahovat SAL definované v bodu 27.2 písm. j). SAL musí obsahovat SCG.
- f) Před zahájením vyjednávacího řízení směřujícího k uzavření utajované smlouvy Komise kontaktuje NBÚ/DSA členského státu, ve kterém má dotčený průmyslový nebo jiný subjekt sídlo, za účelem získání potvrzení, že tento subjekt je držitelem platné prověrky FSC, která odpovídá stupni utajení smlouvy.

- g) Zadavatel nesmí uzavřít utajovanou smlouvu se zvoleným hospodářským subjektem dříve, než obdrží platnou prověrku FSC.
- h) Pokud tak nestanoví vnitrostátní právní předpisy členského státu, prověrka FSC se nevyžaduje v případě smluv obsahujících informace stupně utajení RESTREINT UE.
- i) Výzvy k předkládání nabídek týkající se utajovaných smluv musí obsahovat požadavek, aby hospodářský subjekt, který nabídku nepředloží nebo není zvolen, vrátil ve stanovené lhůtě veškerou dokumentaci.
- j) Dodavatel bude pravděpodobně muset sjednávat utajované smlouvy se subdodavateli na různých úrovních. Dodavatel odpovídá za to, že jsou všechny subdodavatelské činnosti vykonávány v souladu se společnými minimálními normami obsaženými v tomto oddílu. Dodavatel však nesmí utajovanou skutečnost EU nebo materiál subdodavateli předat bez předchozího písemného souhlasu původce.
- k) Podmínky, na jejichž základě může dodavatel uzavřít subdodavatelskou smlouvu, musí být uvedeny v oznámení o veřejné zakázce nebo ve výzvě k předkládání nabídek a v utajované smlouvě. Bez výslovného písemného souhlasu Komise nemůže být subdodavatelská smlouva uzavřena se subjekty se sídlem ve státě, který není členem EU.
- l) V průběhu realizace utajované smlouvy Komise ve spolupráci s příslušným DSA/NBÚ monitorují dodržování všech těchto bezpečnostních předpisů. Jakékoli události, které by mohly ovlivnit bezpečnost, musí být nahlášeny podle ustanovení části II oddílu 24 těchto bezpečnostních pravidel. Jakákoli změna prověrky FSC nebo její odnětí musí být neprodleně sděleny Komisi a jakémukoli NBÚ/DSA, kterému bylo její udělení oznámeno.
- m) Pokud dojde k ukončení utajované smlouvy s dodavatelem nebo subdodavatelem, Komise a/nebo případně NBÚ/DSA bez zbytečného prodlení uvedou NBÚ/DSA členského státu, ve kterém má dodavatel nebo subdodavatel sídlo.
- n) Dodavatelé a subdodavatelé budou dodržovat společné minimální normy obsažené v tomto oddílu a zachovávat důvěrnost utajovaných skutečností i po skončení nebo zrušení utajované smlouvy nebo utajované subdodavatelské smlouvy.
- o) V dopise SAL nebo v jiných příslušných předpisech upravujících bezpečnostní požadavky bude upraveno nakládání s utajovanými skutečnostmi po skončení utajované smlouvy.
- p) Povinnosti a podmínky uvedené v tomto oddílu se přiměřeně použijí na postupy přijímání rozhodnutí o přidělení grantu a zejména na příjemce těchto grantů. Rozhodnutí o přidělení grantu upraví veškeré povinnosti příjemce.

27.5 Návštěvy

Návštěvy pracovníků Komise v souvislosti s utajovanými smlouvami v průmyslových nebo jiných subjektech v členských státech, které provádějí utajované smlouvy, musí být organizovány ve spolupráci s příslušným NBÚ/DSA. Vzájemné návštěvy zaměstnanců průmyslových a jiných subjektů v rámci smlouvy týkající se utajovaných skutečností EU musí být organizovány mezi příslušnými NBÚ/DSA. Příslušné NBÚ/DSA, jichž se smlouva obsahující utajované skutečnosti EU týká, se mohou dohodnout na postupu, na základě něhož mohou být návštěvy zaměstnanců průmyslových a jiných subjektů organizovány přímo.

27.6 Předávání a přenos utajovaných skutečností EU

- a) Pokud jde o předávání utajovaných skutečností EU, použijí se ustanovení části II oddílu 21 těchto bezpečnostních pravidel. Za účelem doplnění těchto pravidel se použije jakýkoli postup platný mezi členskými státy.
- b) Mezinárodní přenos utajovaných materiálů EU týkajících se utajovaných smluv se uskutečňuje v souladu s vnitrostátními postupy členských států. Při kontrole bezpečnostních opatření mezinárodních přenosů se použijí tyto zásady:
 - bezpečnost musí být zajištěna ve všech stádiích přenosu za všech okolností, a to z místa původu do místa konečného určení,
 - stupeň ochrany příslušné zásilky se určuje podle nevyššího stupně utajení materiálu, který zásilka obsahuje,

- je-li to vhodné, získávají dopravní společnosti prověrku FSC. V těchto případech musí mít zaměstnanec, který se zásilkou nakládá, bezpečnostní prověrku podle těchto společných minimálních norem uvedených v tomto oddíle,
 - cesty jsou pokud možno realizovány z místa určení do místa určení bez přerušení a podle okolností co nejrychleji,
 - kdykoli je to možné, měly by cesty vést pouze po území členských států EU. Cesty po území státu, který není členem EU, by se měly využívat pouze na základě povolení NBÚ/DSA jak státu, který zásilku vyslal, tak státu, který je jejím příjemcem,
 - před jakýmkoli pohybem utajovaného materiálu EU musí vysílající subjekt vypracovat plán přenosu, který schvaluje příslušný NBÚ/DSA.“
-

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

OBECNÉ ZÁSADY EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 24. července 2006

o výměně bankovek po neodvolatelném stanovení směnných kurzů v souvislosti se zavedením eura

(ECB/2006/10)

(2006/549/ES)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 106 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na článek 52 tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 52 statutu ukládá, aby Rada guvernérů přijala opatření nezbytná k zajištění toho, aby bankovky znějící na měny s neodvolatelně stanovenými směnnými kurzy byly národními centrálními bankami zúčastněných členských států vyměňovány za jejich jmenovité hodnoty. Tato opatření zahrnují výměnu bankovek nového zúčastněného členského státu: a) za eurobankovky a euromince nebo b) formou připsání peněžních prostředků na účet. Uplatňuje-li se však v novém zúčastněném členském státě přechodné období, budou tato opatření během přechodného období namísto toho zahrnovat výměnu bankovek: a) za národní měnu tohoto nového zúčastněného členského státu nebo b) formou připsání peněžních prostředků na účet.
- (2) Nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura⁽¹⁾ stanoví pro členské státy, které přijímají euro, různé možné režimy přechodu na hotovostní euro. Tyto obecné zásady zajišťují, aby k výměně bankovek nových zúčastněných členských států mohlo dojít bez ohledu na to, jaký vnitrostátní režim přechodu na hotovostní euro se zvolí.
- (3) Určité kategorie bankovek, zejména bankovky silně poškozené a bankovky, které byly s cílem usnadnit a ochránit stahování bankovek národní měny z oběhu označeny v rámci vnitrostátních systémů značení, nejsou zpravidla způsobilé k výměně, a jsou tedy vyloučeny z výměny podle těchto obecných zásad.

- (4) Uplatňuje-li se v novém zúčastněném členském státě přechodné období, uplatní se opatření podle těchto obecných zásad déle, neboť zohlední toto přechodné období; toto přechodné období by však nemělo prodlužovat období pro výměnu bankovek jiných nových zúčastněných členských států,

PŘIJALA TYTO OBECNÉ ZÁSADY:

Článek 1

Definice

Pro účely těchto obecných zásad se rozumí:

- „zúčastněným členským státem“ členský stát, který přijal euro,
- „novým zúčastněným členským státem“ zúčastněný členský stát, který přijal euro, avšak eurobankovky a euromince v něm nejsou jediným zákonným platidlem,
- „dnem přijetí eura“ den, kdy vstoupí v platnost zrušení výjimky pro dotčený členský stát podle čl. 122 odst. 2 Smlouvy,
- „obdobím dvojího oběhiva“ období ode dne přechodu na hotovostní euro v dotčeném novém zúčastněném členském státě do posledního dne, kdy lze národní měnu tohoto nového zúčastněného členského státu používat jako zákonné platidlo souběžně s eurem,
- „dnem přechodu na hotovostní euro“ den, ke kterému eurobankovky a euromince získají v daném novém zúčastněném členském státě status zákonného platidla,
- „národní měnou“ bankovky a mince nového zúčastněného členského státu, které příslušný orgán v tomto členském státě vydal přede dnem přijetí eura,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2169/2005 (Úř. věst. L 346, 29.12.2005, s. 1).

- „bankovkami nového zúčastněného členského státu“ bankovky vydané národní centrální bankou nového zúčastněného členského státu, které byly zákonným platidlem v den přede dnem přijetí eura a které jsou jiné národní centrální bance nebo pověřenému zástupci této jiné banky předloženy k výměně,
- „přechodným obdobím“ období v délce nejvýše tří let, které začíná v 00:00 hodin (místního času) v den přijetí eura a končí v 00:00 hodin (místního času) v den přechodu na hotovostní euro,
- „národní centrální bankou Eurosystému“ národní centrální banka zúčastněného členského státu (včetně národní centrální banky nového zúčastněného členského státu),
- „jmenovitou hodnotou“ hodnota vyplývající z přepočítacích koeficientů, které podle čl. 123 odst. 4 Smlouvy schválila Rada EU, bez rozdílu mezi nákupními a prodejními kurzy,
- „značením“ identifikace bankovek rozlišovacím specifickým znakem, např. děrováním, v rámci vnitrostátního systému značení s cílem usnadnit a ochránit stahování bankovek nového zúčastněného členského státu, které příslušný orgán v tomto členském státě vydal přede dnem přijetí eura, z oběhu.

Článek 2

Povinnost výměny za jmenovitou hodnotu

1. Národní centrální banky Eurosystému zajistí samy nebo prostřednictvím svého pověřeného zástupce, aby alespoň na jednom místě státního území bylo možné bankovky nového zúčastněného členského státu buď i) vyměnit za eurobankovky a euromince, nebo ii) je na požádání připsat na účet u instituce provádějící výměnu, jestliže vnitrostátní právní předpisy členského státu, v němž k výměně dochází, tuto možnost připouštějí. V obou případech dojde k výměně za relevantní jmenovitou hodnotu.
2. Uplatňuje-li se v novém zúčastněném členském státě přechodné období, vztahují se ustanovení odstavce 1 během tohoto přechodného období na národní centrální banku tohoto nového zúčastněného členského státu s výjimkou toho, že podle pododstavce i) se uskuteční výměna za národní měnu tohoto členského státu a nikoli za eurobankovky a euromince.
3. Národní centrální banky Eurosystému mohou omezit počet i celkovou hodnotu bankovek nových zúčastněných členských států, které jsou od určitého subjektu ochotny akceptovat
 - i) v rámci určité transakce nebo
 - ii) v rámci jednoho dne

na částku v rozmezí od 500 EUR do 2 500 EUR, přičemž výše této částky se bude lišit podle vnitrostátních zvyklostí.

4. Národní centrální banky Eurosystému odpovídají za repatriaci bankovek nového zúčastněného členského státu, které vyměňují podle těchto obecných zásad, do národní centrální banky členského státu, v němž byly příslušné bankovky vydány.

Článek 3

Bankovky nezpůsobilé k výměně

K výměně podle těchto obecných zásad nejsou způsobilé silně poškozené bankovky nového zúčastněného členského státu. K výměně nejsou způsobilé zejména bankovky, které se skládají z více než dvou částí téže bankovky spojených dohromady, či bankovky, které byly poškozeny zařízeními na ochranu proti krádeži. K výměně kromě toho nejsou způsobilé bankovky, které byly označeny, či bankovky, které byly poškozeny tak, že nelze ověřit přítomnost značení.

Článek 4

Doba, po kterou se uplatňují opatření podle těchto obecných zásad

1. Ve vztahu k bankovkám nového zúčastněného členského státu, jež jsou způsobilé k výměně, se požadavky vymezené v článcích 2 a 3 uplatňují:
 - a) ode dne přijetí eura v daném novém zúčastněném členském státě;
 - b) do doby, než dojde k výměně všech bankovek, které byly k výměně předloženy před uplynutím dvou měsíců ode dne přechodu na hotovostní euro v daném novém zúčastněném členském státě.
2. Uplatňuje-li se v daném novém zúčastněném členském státě období dvojího oběživa, které trvá déle než dva měsíce, použije se namísto období uvedeného v odst. 1 písm. b) období dvojího oběživa, které je z období dvojího oběživa, jež se uplatňují ve všech nových zúčastněných členských státech, jejichž den přijetí eura se shoduje s dnem přijetí eura v daném novém zúčastněném členském státě, nejdelší.
3. Doba, po kterou se opatření podle těchto obecných zásad uplatňují, je stejná pro všechny nové zúčastněné členské státy, jejichž den přijetí eura se shoduje. Tato doba odpovídá nejdelší době, jež vyplývá z použití odstavců 1 a 2. Existence přechodného období v daném novém zúčastněném členském státě neprodlužuje období pro výměnu bankovek jiných nových zúčastněných členských států.

*Článek 5***Vstup v platnost**

Tyto obecné zásady vstupují v platnost prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 6***Určení**

Tyto obecné zásady jsou určeny národním centrálním bankám zúčastněných členských států.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 24. července 2006.

Za Radu guvernérů ECB

Prezident ECB

Jean-Claude TRICHET
